

In liefdevolle herinnering aan

LEIDA JANSEN-EIKHOLT

weduwe van
Lambert Jansen

19-9-1938

Groesbeek

19-10-2021

Leida groeide op in een gezin met 8 kinderen, ze woonden op de Lage Horst. Op jonge leeftijd moest het gezin te voet vluchten voor het oorlogsgeweld. Zij kwamen terecht in een kippenhok, bij familie in Overasselt. Dit had een grote impact op Leida. Door het veelvuldig ziek- en kraambed van haar moeder vervulde ze al heel vroeg de moederrol voor haar jongere broers en zussen. Op school deed Leida het prima. Wat ze moest leren op school, deed ze thuis al jaren. Daarom mocht zij lange tijd koken voor de docenten. Maar verder leren kon niet, er was te veel werk thuis. Later werkte ze in een groentenzaak in Brakkenstein en bij mensen in de huishouding. In 1962 trouwde Leida met Lambert en woonden ze een tijdje in een piep klein huisje (noodwoning) op de Boersteeg. In 1964 werd het huis op de Hoge Horst gebouwd. Daarna is Leida nooit meer verhuisd. Het was goed wonen en leven op de vertrouwde Horst. Leida en Lambert kregen 2 kinderen: Henny en Jesca. Het was een fijn gezin. Altijd een warm welkom en een hartelijk woord voor iedereen. De meest gekke huisdieren, maakte niet uit hoeveel, het kon en mocht allemaal. Ze genoten

van de vakanties naar Luxemburg. Het was altijd een hele expeditie en Leida zorgde voor alles. Het inpakken, navigeren met de kaart op schoot. Alles, inclusief de gekookte eieren en broodjes, waarvan de eerste in de Milsbeek al op gegeten werden. Vers (uit eigen tuin) en lekker eten koken, dat was heel belangrijk voor Leida. Koken deed ze graag, van wild dat drie dagen in een emmer met wijn in de schuur gemarineerd werd tot en met de witlof-met-ham-en-kaasschotels en gefrituurde vlierbloesem. Maar zeker ook probeerde ze heel vroeg al nieuwe recepten uit alle windstreken. Heerlijk was dat! Dat goed en lekker eten heeft ze zeer succesvol doorgegeven aan haar kinderen en kleinkinderen. Een andere hobby van Leida was lezen, met tv of radio had ze niet veel. Handwerken, mooie dingen maken deed ze ook graag. Maar Leida's grootste passie was de natuur. Haar bloemen en planten. Daar is ze altijd mee bezig geweest, binnen en buiten in de tuin. Altijd stonden er bakjes met zaadjes en stekjes in de keuken en de schuur. Met veel liefde en geduld werd alles opgekweekt en ze kon genieten van de bloemen of vruchten die er later uitkwamen.

Oog voor detail, dat was ook kenmerkend voor Leida. Of het nu om bloemen, insecten of om het contact met mensen ging. Ze voelde het haarfijn aan, haar inlevingsvermogen was groot. Tot op het allerlaatste moment bleef ze belangstellend, geïnteresseerd en betrokken bij iedereen om haar heen. Ook haar humor was ze niet kwijt geraakt.

Toen de kinderen het huis uitgingen werd er ook daar veel geholpen. Natuurlijk in de tuin, ze zorgde altijd voor een vrolijke bloemenpracht bij de voordeuren, fleurige boeketten, zelfgemaakte kerststukken en mooie kransen. Maar ook in het huishouden en bij het schilder- en behangwerk stond ze altijd voor haar kinderen klaar. Met raad en daad.

Het mooiste werk kwam echter toen de kleinkinderen geboren werden. Leida kreeg er vier: Bas, Max, Alissa en Tycho. Ze vond het heerlijk om op te passen en hun van zo dichtbij mee te maken. Toen de kleinkinderen wat groter werden, kon Leida hen van alles laten zien en leren in de natuur. Ze genoot enorm van haar kleinkinderen en was nauw betrokken bij alles wat ze deden.

Toen Lambert ernstig ziek werd was Leida dag en nacht in touw om hem samen met de buurtzorg te verzorgen. Totdat ze zelf heel ernstig ziek werd. In maart 2020 werd Leida succesvol aan kanker geopereerd maar er was een kans dat het weer terug zou komen, artsen wisten het niet. Ze werd voor de keuze gesteld: chemo of niet. Dit was een hele lastige beslissing voor haar. Ze koos dapper voor het eerste. Een moeilijke periode volgde, coronatijd, de verhuizing en het overlijden van Lambert. Op 4 november jl. blijkt op een controle-scan dat er toch uitzaaingen zijn gekomen op de longen. Het blijft een tijdje redelijk stabiel maar sinds september ging Leida hard achteruit.

En goed had ze nog steeds alle touwtjes in handen. En regelde, helder en nuchter zoals ze was, alle zaken tot het einde toe. Leida was dankbaar en blij dat ze thuis op De Horst was en daar kon blijven. De laatste paar dagen had ze echter wel de liefdevolle hulp van de vertrouwde buurtzorg nodig.

Zorgen voor anderen is iets wat Leida haar hele leven heeft gedaan. Voor haar broers en zussen, voor haar kinderen en kleinkinderen en voor Lambert totdat het door haar eigen ziekte echt niet meer ging.

Leida's energie en krachten namen af en ze voelde heel goed dat het einde nabij was.

De laatste dagen heeft Leida heel bewust afscheid kunnen nemen van degenen die haar het meest dierbaar waren. Dat was emotioneel maar vooral heel waardevol voor haar en degenen om haar heen. Het gaf haar rust, het was goed zo.

Op 19 oktober jl. is Leida rustig ingeslapen, haar kinderen waren bij haar.

Dankjewel mama, oma voor alles!
Wat hebben we het fijn gehad samen en wat hebben we veel van jou geleerd.
Doe jij de groetjes aan papa, opa van ons?

Henny & Annette, Bas & Isabel, Max
Jesca & Arthur, Alissa, Tycho

